

Folketingets Skatteudvalg

Mail: thea.halse@ft.dk

L 200 - loft for indbetalinger til ratepensioner

11.05.2009

Forsikring & Pension havde foretræde for Skatteudvalget den 6. maj 2009, hvor vi påpegede en urimelig forskelsbehandling af pensionskunderne afhængig af, om de er medlemmer af en overenskomstaftalt eller en virksomhedsaftalt obligatorisk pensionsordning. Årsagen hertil er lovforslagets forskellige ikrafttræden for de to typer ordninger, der på alle måder fremtræder ens for det enkelte medlem.

Forsikring & Pension
Amaliegade 10
1256 København K
Tlf. 33 43 55 00
Fax 33 43 55 01
fp@forsikringogpension.dk
www.forsikringogpension.dk

På baggrund af skatteministerens besvarelse (dateret den 5. maj 2009) af Forsikring & Pensions skriftlige henvendelse til Skatteudvalget (L 200 – bilag 4) ser Forsikring & Pension behov for at præcisere en række forhold.

Anne Seiersen
Underdirektør
Dir. 33 43 56 03
ase@forsikringogpension.dk

Skatteministeren fremfører, at den senere ikrafttræden af loftet for overenskomstaftalte pensionsordninger skyldes,

Vores ref. ASE/si
Sagsnr. GES-2008-04012

1. at den enkelte lønmodtager har en meget begrænset rådighed over pensio-
nsvilkårene, når pensionsordningen er overenskomstaftalt,
2. at de kollektive overenskomster har betydning for langt hovedparten af ar-
bejdsmarkedet,
3. at grundlaget for firmaaftalte pensionsordninger i de allerfleste tilfælde er en
aftale mellem den enkelte arbejdsgiver og de enkelte arbejdstagere – og at
arbejdsgiveren og de ansatte direkte kan ændre aftalen,
4. at hvor det ikke er muligt at nå at få en endelig aftale på plads inden ikraft-
træden, kan en midlertidig aftale indgås, hvorefter en mere permanent afta-
le efterfølgende kan indgås,
5. at i visse tilfælde kan firmaaftalte pensionsordninger være omfattet af den
senere ikrafttræden.

Forsikring & Pension finder Skatteministerens beskrivelse af aftalegrundlaget for de firmaaftalte pensionsordninger misvisende, jf. også vedlagte uddrag af Mads Bryde Andersen og Jens Kristiansens bog "Arbejdsmarkedspension", DJØF 2009.

De firmaaftalte pensionsordninger bygger som de overenskomstbaserede ord-
ninger på et trepartsforhold, hvor der både tages kollektive og individuelle be-
slutninger. For den enkelte ansatte i en virksomhed er den overordnede pensi-
onsoverenskomst, der er etableret mellem virksomheden og pensionsinstituttet,

Erhvervsorganisation
for forsikringsselskaber
og pensionskasser

givet. Det er som den altovervejende hovedregel ikke til individuel forhandling, hvor stort pensionsbidraget skal være. Det følger af virksomhedens generelle løn- og ansættelsesvilkår, der bl.a. fastlægges ved forhandling i samarbejdsudvalg m.v. Det er således ikke korrekt, at den enkelte lønmodtager, der omfattes af 100.000 kr.'s loftet blot kan nedsætte sit pensionsbidrag efter aftale med arbejdsgiveren. Det kræver dels genforhandling af den overordnede pensionsoverenskomst, der er indgået mellem virksomhed og pensionsinstitut, dels ændring af de individuelle ansættelseskontrakter og endelig ændring af den individuelle aftale indgået mellem pensionsinstitut og lønmodtager.

Skatteministeren giver desuden en upræcis fremstilling af problemets omfang, jf. pkt. 2, ovenfor. Ud af de ca. 3,5 mio. pensionsaftaler, der er etableret som led i et ansættelsesforhold, er mellem 1/3 og 1/2 baseret på en firmaaftale.

Og selv om kun ca. 100.000 mennesker indbetaler mere end 100.000 kr. til ratpensioner, vil det være en omfattende proces, der skal gennemføres. Først skal en lang række overordnede pensionsoverenskomster genforhandles. Derefter gennemføres individuelle rådgivningssamtaler med henblik på fastlæggelse af den fremtidige sammensætning af pensionsordningen for den enkelte, der bliver berørt eller som kan forudse at ville blive berørt inden for kort tid.

Forsikring & Pension finder desuden ikke Skatteministerens "løsningsforslag" gengivet under pkt. 4 og 5 ovenfor befordrende for det forestående arbejde i pensionsinstitutterne. For det første vil den administrative byrde væsentligt forøges, hvis der først skal indgås midlertidige aftaler og derefter permanente. For det andet åbnes der for, at pensionsinstitutterne skal ind i en fortolkning af, hvilke firmaaftalte pensionsordninger, der "kan" være omfattet af den senere ikrafttræden.

Forsikring & Pension skal derfor gentage sit forslag om, at der laves en generel ikrafttræden den 1. januar 2011 – senere ikrafttræden er mulig, hvis overenskomstfornyelse for de overenskomstbaserede ordninger først finder sted i 2011.

Dermed sikres den fornødne tid til at genforhandle de overordnede pensionsoverenskomster, der er styrende for de firmaaftalte pensionsordninger. Derved opnås det også, at parterne har kendskab til konsekvenserne af udligningsskatten, når aftalerne for de fremtidige pensionsindbetalinger indgås.

Det skal afslutningsvis bemærkes, at der hermed ikke åbnes for spekulationsmuligheder, idet det alene er obligatoriske bidrag, der er omfattet af den senere ikrafttræden. Yderligere sikkerhed for, at der ikke gives spekulationsmulighed kan opnås ved at indføje i loven, at den senere ikrafttræden alene vedrører obligatoriske bidrag på det niveau (i pct. af lønnen), der var aftalt ved lovforslagets fremsættelse.

Med venlig hilsen

Anne Seiersen